

Renovatie en groendaken: één plus één is twee

Hij is de bedenker van de vakrichtlijnen voor nieuwe, begroeide daken. Maar dat is alweer bijna een kwart eeuw geleden en inmiddels is de wereld veranderd. “Wie wil innoveren, moet blijven denken”, zegt Albert van den Hout. Daarom werkt hij nu hard aan nieuwe vakrichtlijnen voor het vergroenen van bestaande daken.

Vaak is het de praktijk die de theorie dwingt tot nieuwe opties. Neem dit voorbeeld:

Een groot, dertig jaar oud kantoorgebouw krijgt een nieuwe functie. De platte daken, die enkele jaren daarvoor compleet waren gerenoveerd, krijgen een groene gebruiksfunctie. Volgens de ontwerper moet hiervoor het zeven jaar oude dak met nog een verwachte levensduur van zeker twintig jaar worden gesloopt en vervangen. Dit gaat de geselecteerde dakdekker en dakhovenier wat ver. Zij zoeken een alternatieve oplossing.

Bij dit soort vragen komen partijen al snel terecht bij ‘dakprofessor’ Albert van den Hout. Wie – in de dakenwereld – kent hem niet? Ooit dakinspecteur, daarna dakadviseur, vervolgens eerste medewerker en

toen directeur groot aandeelhouder bij Bureau Dakadvies (BDA). Maar hij heeft inmiddels ook al 20 jaar zijn eigen blad Dakenraad, waarmee hij is verworden tot onze nationale dakchroniqueur. Inmiddels is hij met pensioen, maar nog steeds actief als hoofdredacteur én adviseur onder de noemer van Dakenraad.

Studie

“Ik weet het nog goed”, zo begint hij zijn relaas. “In 1990 kregen we bij BDA opdracht van het SBR om een studie uit te voeren naar begroeide daken. Daarvoor moesten we naar Duitsland, want in eigen land waren deze daken nog niet of nauwelijks te vinden. Het eindresultaat was het rapport ‘Daken in ‘t groen’, waarin we de aanbeveling

gaven om de dakbedekking volledig op de betonnen onderconstructie te verkleven. Ons uitgangspunt hierbij was dat beton weliswaar waterdicht is, maar alleen tussen de scheuren. En als het dan gaat lekken, weet je nooit waar het probleem zit. Bij volledig verkleven zit het lek er altijd vlak boven.”

Deze aanbeveling is uitgegroeid tot een vakrichtlijn die sindsdien door vrijwel iedereen wordt toegepast. Maar inmiddels is zijn werk bijna 25 jaar verder en de meerwaarde van het dak als tweede maaiveld is aangeslagen. “We zitten echter in een crisis”, zegt Van den Hout, “en nieuwbouw is er nog maar weinig. Bovendien bepalen duurzaamheidseisen dat de bouwvoorraad tevens grondstoffenvoorraad is, dus we moeten zuinig zijn op wat we hebben. Goede daken slopen omdat we er groendaken van willen maken, is dan geen optie meer.”

Wat dus te doen met bestaande daken die niet volledig zijn verkleefd, maar die we ook niet volledig willen slopen om ze een groenfunctie mee te kunnen geven? “Voor een antwoord op die vraag ben ik ingeschakeld”, zegt hij. “En nu word ik geconfronteerd met mijn eigen doctrine van een kwart eeuw geleden. Mijn nieuwe voorstel is eerst een meting uit te voeren naar de kwaliteit van het bestaande dak. Daarna, als het dak goed is, daar een wortelwerende laag bovenop te leggen, volledig verkleefd, en daar bovenop een omgekeerd dak.”

Foute oplossing?

De reacties tot nu toe zijn dat Van den Hout een foute oplossing aandraagt, omdat het niet voldoet aan – zijn eigen – vakrichtlijn. Maar hier kijkt hij zelf anders tegenaan. “Het gaat er om dat we daken maken die zo veilig zijn, dat wanneer ze lekken, de schade te lokaliseren is en eenvoudig kan worden hersteld. Dit geldt overigens voor alle daken met meervoudige functies. Dat betekent bijvoorbeeld dat je bij de renovatie van bestaande daken tot groendak tevens een lekdetectiesysteem toepast, zoals Leven op Daken propageert. Dat is een optie. Maar mijn stelling blijft: de grootste aanval op de waterdichtheid van tuindaken is tijdens de aanleg. Dus ook wanneer het om een bestaand dak gaat, gaat het erom dat de onderlaag goed is. Bovendien heeft de dakdekker hier meer invloed op de logistiek, waardoor er minder kans op schade is.”

Een volledig nieuwe vakrichtlijn voor renovatiedaken heeft hij nog niet ontworpen. “Ik ga er van uit dat mijn advies een

‘De grootse aanval op de waterdichtheid van tuindaken is tijdens de aanleg’

groeidocument wordt waar dakdekkers en dakhoveniers praktische bijdragen aan leveren die we later kunnen inschuiven. Ik roep ze dan ook nadrukkelijk op hieraan mee te werken.”

Ter verduidelijking schetst Van den Hout de achtergronden van waar we het over hebben. “Het gaat de branche op dit moment niet voor de wind. Maar er ligt nog altijd 400 miljoen vierkante meter plat dak in Nederland dat elke twintig jaar moet worden gerenoveerd. Dat is 20 miljoen vierkante meter per jaar. Momenteel doen we daar vanwege de recessie maar de helft van, dus we lopen een geweldige en alsmaar groeiende achterstand op. Als de markt straks weer aantrekt, moeten we voorbereid zijn. Er is behoefte aan renovatie, én er is een tendens naar groendaken. Daarom roep ik iedereen uit de branche op, mee te denken over nieuwe richtlijnen voor de omvorming van bestaande daken naar groendaken.” *L*